

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 272/2014-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. apríla 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho predbežne prerokoval sťažnosť V. K., zastúpenej advokátom JUDr. Pavlom Čičmancom, Braneckého 161/12, Trenčín, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 15 Cob 66/2013 z 10. júla 2013 a postupom predchádzajúcim jeho vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. apríla 2014 doručená sťažnosť V. K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Pavlom Čičmancom, Braneckého 161/12, Trenčín, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej

len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 15 Cob 66/2013 z 10. júla 2013 (ďalej aj „napadnutý rozsudok krajského súdu“) a postupom predchádzajúcim jeho vydaniu.

Zo sťažnosti a z priloženej dokumentácie vyplýva, že Okresný súd Komárno (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom č. k. 5 Cb 46/2011-265 z 26. februára 2013 (ďalej len „rozsudok z 26. februára 2013“) zamietol návrh sťažovateľky, ktorým sa domáhala proti odporcovi – mestu Komárno uloženia povinnosti prevziať protokolárne záväzky zrušeného podniku Komunálne služby, štátny podnik v likvidácii. Sťažovateľka podala proti označenému rozsudku okresného súdu odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd napadnutým rozsudkom tak, že odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil.

Sťažovateľka tvrdí, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku *„preukazateľne nevysporiadal s právnou argumentáciou sťažovateľky – navrhovateľky adekvátne a preskúmateľne, ak neuviedol primerané argumenty k dôvodom odvolania...“*, pričom *„... vydaný rozsudok je arbitrárnym (svojvoľným) a je tu dôvod na to, aby bol pre rozpor so zákonom zrušený“*.

V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľka formuluje konkrétne výhrady voči napadnutému rozsudku krajského súdu, ako aj rozsudku okresného súdu z 26. februára 2013 a na ich základe navrhuje, aby ústavný súd o jej sťažnosti takto rozhodol:

„1. Základné právo V. K. na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 odst. 1 Ústavy SR, základné právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 odst. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd boli postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Nitre v konaní spis. zn. 15 Cob 66/2013 zo dňa 10. 07. 2013 porušené.

2. Rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 15 Cob 66/2013 zo dňa 10. 07. 2013 sa zrušuje a vec sa vracia späť na ďalšie konanie.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom krajského súdu a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, pričom v sťažnosti výslovne uvádza, že toto rozhodnutie „*nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 7. 2013*“.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

V nadväznosti na citované znenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre zdôrazňuje, že jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v zákonom ustanovenej lehote. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Sťažovateľka napriek tomu, že v sťažnosti výslovne uvádza, že napadnutý rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 16. júla 2013, zároveň tvrdí, že *„Sťažnosť podáva v lehote podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde a to v dvojmesačnej lehote (odo dňa 3. 2. 2014)... Dňa 3. 2. 2014 mi bolo doručené upovedomenie o spôsobe vybavenia podnetu na podanie mimoriadneho dovolania podané Krajskej prokuratúre v Nitre zo dňa 27. 1. 2014.“*

Z citovaného vyplýva, že sťažovateľka, zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, zastáva názor, že lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti proti napadnutému rozsudku krajského súdu začala plynúť dňom, keď mu bolo doručené rozhodnutie (prípis) príslušného orgánu prokuratúry o vybavení jeho podnetu na podanie mimoriadneho dovolania. Uvedený právny názor sťažovateľky, resp. jej právneho zástupcu je v zjavnom rozpore s doterajšou judikatúrou ústavného súdu, ktorej súčasťou je aj ustálený právny názor, podľa ktorého podnet na podanie mimoriadneho dovolania generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky (§ 243e až § 243j Občianskeho súdneho poriadku) ani prípadný opakovaný podnet nemožno z hľadiska čl. 127 ods. 1 ústavy považovať za účinný a dostupný právny prostriedok nápravy, ktorý je predpokladom (podmienkou) podania sťažnosti ústavnému súde podľa tohto článku ústavy, a preto na jeho podanie z hľadiska plynutia lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súde nemožno prihliadať (m. m. I. ÚS 49/02, I. ÚS 134/03, IV. ÚS 200/05 a iné). Na podporu uvedeného právneho názoru ústavný súd vo svojej stabilizovanej judikatúre zároveň opakovane uvádza, že mimoriadne opravné prostriedky, ktoré navrhovateľ (sťažovateľ) nemôže uplatniť osobne, nemožno považovať za účinné právne prostriedky nápravy (v zmysle § 53 ods. 1

zákona o ústavnom súde), ktoré sú mu priamo dostupné. Ustanovenie § 243e ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku totiž neukladá povinnosť (nevzniká právny nárok) vyhovieť každému podnetu. Je na voľnej úvahe generálneho prokurátora Slovenskej republiky rozhodnúť, či podá, alebo nepodá mimoriadne dovolanie (napr. II. ÚS 42/01, I. ÚS 67/02, III. ÚS 11/04).

Vychádzajúc zo svojej ustálenej judikatúry, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka mu sťažnosť smerujúcu proti napadnutému rozsudku krajského súdu, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16. júla 2013, doručila až 4. apríla 2014, t. j. zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2014